

Camorra - początki

Camorra to osławiona włoska organizacja przestępcza, która powstała w XIX w. w Królestwie Neapolu. Określenie pochodzi prawdopodobnie od od słowa chamarra oznaczającego kurtkę noszoną przez hiszpańskich bandytów. Inne źródła podają, że nazwa tej mafijnej grupy wywodzi się od gry hazardowej – morra.

Pierwsze działania Camorry datują się na okres 1799 – 1815, kiedy na fali francuskiej rewolucji proklamowano niepodległość Republiki Neapolu. Pierwsza oficjalna wzmianka o Camorrze pochodzi z policyjnych kartotek z 1820 r. Ta data uznawana jest za początek działalności mafijnej...

W kolejnych latach nastąpił szybki rozwój: Camorra przestawała być lokalnym gangiem żyjącym z kradzieży i wymuszeń, skonsolidowano, utrwalono struktury i wprowadzono swojego rodzaju hierarchię mafijną. Kolejnym etapem było porozumienie Camorry z liberalną opozycją po klęsce rewolucji z 1848 r. (od 1815 r. Neapol był częścią Królestwa Obojga Sycylii rządzonego przez hiszpańskich Burbonów, Neapol stanowił wówczas jeden z największych ośrodków rewolucyjnych Włoch).

Liberałowie zrozumieli, że będą potrzebowali wsparcia mafii by obalić króla i zdobyć władzę. Zwrócili się więc do liderów Camorry, wręczając im pokaźne kwoty pieniędzy. W kolejnych dekadach Camorra wraz z jednoczeniem się Włoch zyskiwała coraz większe wpływy.

Camorra nigdy nie była scentralizowaną organizacją. Była raczej zrzeszeniem luźno powiązanych i różnych, niezależnych grup i “rodzin”. Każda z grup była zorganizowana na zasadzie pokrewieństwa, a jej granice wyznaczały ekonomiczne “strefy”, które były pod kontrolą określonej grupy. Każdy klan troszczył się o własny biznes, chronił swój teren, a czasami próbował rozszerzać działalność na obszar innego klanu (co oczywiście kończyło się konfliktami). Dlatego też wprowadzono rodzaj współpracy i koordynacji działalności, który miał zapobiegać ewentualnym konfliktom pomiędzy poszczególnymi grupami.

Członkowie Camorry tzw. Camorristi

Jedną z najważniejszych strategii działania Camorry było zyskiwanie społecznego poparcia przez polityczny patronat. Mafia wspierała lokalnych polityków i urzędników, a w zamian bossowie mogli używać politycznych wpływów, aby mieć osłonę dla siebie i

swoich klientów przed działaniami lokalnych władz. Poprzez używanie brutalnej siły, wykorzystywanie politycznych wpływów klany Camorry wykreowały się na pośredników pomiędzy lokalnymi społeczeństwami a politykami i całą biurokracją państwową. W ten sposób mafia wtopiła się w organizm społeczny Włoch, stając się jej integralną, choć destrukcyjną, częścią.